

ANITA HUGHESOVÁ

Je obdobie lásky, splnených snov a druhých šancí.

Vianoce pri jazere

Vianoce
pri jazere

ANITA HUGHESOVÁ

*Vianoce
pri jazere*

Original title: Anita Hughes: CHRISTMAS AT THE LAKE
Copyright © 2023 by Anita Hughes
Cover design by Danielle Christopher
Cover art: lake scene © Danny Iacob/Shutterstock

Translation © Anna Kompasová, 2024
Slovak edition © Fortuna Libri, Bratislava 2024

Vydalo vydavateľstvo Fortuna Libri.
www.fortunalibri.sk
Redakčná a jazyková úprava Mariana Paulinyová

Prvé vydanie

Táto kniha je fikcia. Mená, postavy, miesta a udalosti sú buď výtvorom autorkinej fantázie, alebo sú použité fiktívne, a preto akákoľvek podobnosť so skutočnými živými alebo mŕtvymi osobami, obchodnými spoločnosťami, udalosťami či miestami je úplne náhodná.

Všetky práva vyhradené.

Nijaká časť tejto publikácie sa nesmie reprodukovat', ukladať do informačných systémov ani rozširovať akýmkoľvek spôsobom, či už elektronicky, mechanicky, fotografickou reprodukciou, alebo inými prostriedkami, bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ISBN 978-80-573-0437-1

Venujem svojej mame.

Prvá kapitola

Bol Štedrý večer a o šesť hodín sa Rebecca Huntleyová mala vydať za lásku z vysokej školy, za svoju spriaznenú dušu, Bena Cola. Obrad sa mal konať v malej kaplnke v Katedrále Grace s mozaikovou podlahou a s vitrážovými oknami, kde Rebecca rok čo rok počúvala vianočné koledy v podaní Sanfranciského chlapčenského zboru. Neskôr mala nasledovať bohatá hostina v kruhu najbližších v hoteli Four Seasons. Rebecca a Ben sa rozhodli, že na svadobnú cestu sa odvezú veteránom, ktorý prenajala od miestnej filmovej spoločnosti, a vydajú sa na trojhodinovú cestu do penziónu v malebnej dedinke Vianočná zátoka na brehu jazera Tahoe.

Rebecca sa na medové týždne tešila najviac na svete. Nevyrovná sa im ani krájanie jahodovej svadobnej torty s citrónovo-maslovou polevou, ktorú objednali vo svojej obľúbenej pekárni na Fillmore Street. Dokonca ich nepretromfne ani výraz na Benovej tvári, keď ju zbadá kráčať uličkou v hodvábných šatách ušitých z mikádovej tkaniny ustricovej farby. Sedem dní mali stráviť korčuľovaním, potulkami po vianočných trhoch a prechádzkami po brehu jazera. Rebecca rezervovala aj jazdu na saniach so skutočnými sobmi.

Najlepšie na tom celom bude, že bude Benovi po boku. Dohodli sa, že slovo „práca“ vyradia zo slovníka. Nijaké mobily, nijaké notebooky a nijaké mítingy po pracovnom čase, ktoré sa začali o piatej večer a ňaťahovali sa do desiatej, takže keď došli domov, postojačky vyjedali chladničku a odkväcli do postele.

Posledné mesiace doslova dreli. Na trh mali uviesť zoznamovaciú aplikáciu Háčiklásky.com, ktorú založili pred ôsmimi rokmi, keď študovali na Kalifornskej univerzite v Berkeley. Jej algoritmus fungoval tak, že spájala ľudí podľa toho, čo neznášli, a nie podľa toho, čo obľubovali. Dni im zaplňali stretnutia s investormi.

Nepomohlo, že Rebecca sa rozhodla naplánovať svadbu sama. Nemienila sa ukázať v kostole až na obrad a nechať dáku upätú ženskú v čiernych šatách, aby ju štuchla, keď začne hrať organová hudba. Navyše, bavilo ju vyberať výzdobu na hostinu. Kvetinové aranžmány, ktoré naskicovala, sa v kvetinárstve zhmotnili do váz prekypujúcich karmínovými a bielymi fialkami. Ako pozornosť pre hostí vybrala malé dózy s kávovými zrnami, ktoré umiestnila pri každom prestieraní.

Víkendy presedené nad zasadacím poriadkom, osvetlením či výberom obrusov stáli za to. Svadobný deň si v pamäti uchovajú do konca života.

Niektor zaklopal na dvere. Vizážistka mala prísť až o dve hodiny. Pravdepodobne to bol poslíček s ďalšími svadobnými darmi. Boli naskladané na jedálenskom stole a po svadbe si ich mali odniešť do bytu.

Rebecca otvorila dvere. Na chodbe stál Ben. Strávil noc v byte, ona v svadobnom apartmáne hotela Four Seasons. Bolo zvláštne zobudiť sa v posteli sama. Obklopoval ju luxus, ktorý jej bol cudzí. Od založenia firmy si drahú dovolenku dovolili len

výnimočne. Radšej stavili na Airbnb či v malebný penzión, kde nasávali miestnu atmosféru.

Rebecca sa rozhodla, že sa nechá rozmaznávať a užije si krásu a pohodlie vianočne vyzdobeného apartmánu. Steny boli obložené drevom a na zemi ležal koberec z hrubej vlny vo farbe morskej peny Sanfranciského zálivu. Pri okne stálo biele krídlo a v rohu vianočný stromček obvešaný farebnými svetielkami. Uprostred izby boli oproti sebe dve pohovky s ľanovým poťahom a z rímsy kamenného kozuba viseli pančuchy. Všade stáli vázy s červenými a s bielymi vianočnými ružami: na barovom pulte, v spálni aj na masívnom konferenčnom stolíku z kmeňa sekvoje. Kedy sa jej zas naskytne možnosť bývať v takom prepychu?

„Ben.“ Rebecca ho popchla dnu. „Deje sa niečo? Vyzeraš hrozne.“

Ben odišiel zo skúšobnej večere predčasne, lebo vraj naňho išla migréna a bol by nerád, aby ho rozbolela hlava. Čelo mu rosil pot a v jeho modrých očiach, zvyčajne žiarivých ako záliv za jasného dňa, sa zračila únava a chýbala im zvyčajná iskra.

„Nespál som,“ priznal.

Vošiel dnu a sadol si na pohovku. I keď sa necítil vo svojej koži, pristalo mu to. Svetlohnedé vlasy mal rozdelené pútcom a líce mu skrášľovala jamka.

Ben bol kapitánom futbalového tímu na Berkeley. Keď sa stretli prvý raz – pri pulte v bistre neďaleko kampusu –, Rebecca si hneď všimla, že je svalnatý a vyšportovaný, že má široké plecia a mohutné stehná. Obaja naraz vyhĺkli svoju objednávku. Cheeseburgery s hranolčekmi a s majonézou namiesto kečupu.

Čašníčka vytiahla poznámkový blok a prechádzala pohľadom z Rebeccy na Bena.

„Bude to spolu?“

„Nie, nepoznáme sa.“ Rebecca pokrútila hlavou a otočila sa k Benovi. „Neznášam kečup. Je príliš vodnatý a hranolččky od neho akurát navlhnú.“

„Kečup by mali zakázať!“ zvolal Ben s úsmevom. „Minule sa mi burger takmer utopil v kečupovom bazéniku.“

Čašníčka čmárala do poznámkového bloku. „Určite tu nie ste spolu?“

Rebecca sa zapýrila a všimla si Benov žiarivý úsmev. Uvedomila si, že tento okamih je dôležitý. Strela niekoho, kto jej zmení život.

Ben nebýval chorý. Za všetky tie roky, čo spolu viedli firmu, mal chrípku len raz. Pracovať prestal až vtedy, keď mu Rebecca pohrozila, že zavolá jeho mame, aby mu dohovorila. Lenže toto bolo iné. Nemohol stáť v smokingu pri oltári, ak mu bolo na omdletie.

„Rebecca, musíme sa porozprávať,“ hlesol.

Popravil si remienok na hodinkách ako vždy, keď ho čakal nepríjemný rozhovor. Rebecce nešlo do hlavy, že Ben nosí hodinky, keď má mobil. Nepoužíval ich však na zisťovanie času, nahrádzali mu gumenú antistresovú loptičku, aké mávali výkonní riaditelia v kanceláriách.

Odhrnul si vlasy z čela. „Nemôžem sa oženiť.“

„Zavolám Kimi. Vymyslela drink ako prvú pomoc pred dôležitou prezentáciou. Smoothie z morských rias s ryžou, s karfiolom a s lyžicou kakaa. Znie to hrozne, ale pomáha to.“ Rebecca chvatne hľadala mobil.

Kimi bola jej najlepšia priateľka, odkedy ju najali ako hlavnú programátorku pre Háčiklasky.com. Spájala ich láska k nákupom v Anthropologie a pitie kávy zastudena. Za tie roky sa jedna druhej zdôverili so všeličím. Kimina deväťmesačná dcéra

Leila začala chodiť do jaslí dva dni v týždni. Kimi zistila, že s manželom Andym potrebuje tráviť nejaký čas osamote.

„Myslím tým, že si ťa nevezmem. Nikdy.“ Ben zdvihol zrak. Kútičky pier mu ovisli a výraz mu potemnel. „Iste si to tušila, Rebecca. Obaja sme sa zmenili. Nevedeli sme sa zhodnúť ani na počte hostí.“

Ben sníval o hostine pre tristo ľudí vo veľkej tanečnej sále hotela Four Seasons. Boli jedným z vplyvných párov v Silicon Valley, takže sa očakávalo, že nebudú trochárčiť. Rebecca nemala problém s veľkými skupinami ľudí: predniesla nespočetné množstvo prejavov na technických konferenciách. Lenže teraz nešlo o pracovné podujatie, ale o ich svadbu. Napokon sa dohodli na päťdesiatich hostoch a na spevákovi, ktorý mal byť prekvapením. Vystúpiť mal Adam Levine z Maroon 5.

Ben mal pravdu, v poslednom čase mali odlišné predstavy o živote. Roky žili striedmo a všetky peniaze liali do firmy. Ben si postupne začal vychutnávať pôžitok z úspechu. Kúpil si auto nemeckej značky, ktoré navrhol online. Trvalo mesiace, kým prišlo. Zamýšľal zložiť zálohu za podkrovný apartmán v najnovšom mrakodrape, ktorý stavali vo štvrti South of Market. Rebecca snívala o vilke pri mori v Sausalite. Našťastie sa obaja zaľúbili do šteniatka bernadoodla menom Oliver, a keby bývali na tridsiatom poschodí, nechať by si ho nemohli. Dohodli sa teda na kompromise a spravili cenovú ponuku na útulný viktoriánsky dom vo štvrti Castro.

Rebecca mala rada jednoduchosť. Na jej nočnom stolíku bola večne rastúca kopa rozčítaných kníh. Cez víkendy sa najradšej prechádzala s Benom po móle. Tešila sa, že bude bývať v dome, pretože sa bude môcť starať o záhradku. Benovi donedávna nič

z toho neprekázalo. Až v posledných mesiacoch si všimla, že mu to nie je dosť dobré.

Chodili spolu od svojich dvadsiatic rokov. Samozrejme, že sa zmenili. *To však neznamená, že sme sa prestali milovať*, zišlo Rebecce na um.

Vstrebávala Benove slová. Nech Ben prechádzal akoukoľvek krízou, prekonajú ju. Pokiaľ jej budú čeliť spolu.

„Svadbu preložíme a pôjdeme do poradne. Kimi s Andym si pred rokom prešli ťažkým obdobím a teraz im to klope jedna radosť.“

„Vieš, že na poradne neverím,“ namietol Ben. „Náš vzťah sa nedá zachrániť. Mrzí ma to, Rebecca.“

Rebeccu znepokojila zmena tónu. Mal prísny a takmer obchodný charakter. Na hrudi sa jej usadil ťažký pocit. Raz čítala, že dlhodobé vzťahy založené na vzájomnej láske a rešpekte sa nerozpadnú. Pokiaľ v tom nebol niekto tretí.

Ben sa zaľúbil do inej ženy. Rebecca presne vedela do ktorej.

„Ide o Natalie, však?“ šepla.

Natalie Gordonová bola vedúca právneho oddelenia. Vo firme bola necelý rok a Rebecca si pri nej pripadala nezaujímavá. Natalie vyštudovala bakalára na Dukovej univerzite a neskôr právo na Kolumbijskej univerzite. Dokonca vyhrala tínedžerskú súťaž krásy v Louisiane, do ktorej sa prihlásila len preto, aby darovala peniaze na charitu.

Natalie im pomáhala s verejnou ponukou, takže dávalo zmysel, že spolu trávili veľa času. Rebecca si na poradách všimla, ako sa okolo Bena vznáša Nataliin majetnícky duch. Mávali spolu večerné mítingy, na ktorých sa Rebecca nezúčastňovala. Mala plné ruky práce s plánovaním svadby.

Snažila sa rozpamätať na chvíle, keď boli Ben a Natalie sami. Niekoľko ráz sa s ňou v sobotu ráno stretol v kaviarni, aby sa dohodli na ďalšej stratégii. Ben si išiel najprv zabehať a vždy pozval Rebeccu, aby sa k nim pridala. Rebecca odmietla, radšej si dlhšie poležala v posteli a pripravila si kávu doma.

Pred niekoľkými týždňami Ben vynechal obľúbený rituál – každý piatok večer si objednali donášku a zapli si gýčovú film na Netflix. Namiesto toho zostal pracovať v kancelárii neskoro do noci. Mal nervy na špagáte, takže Rebecca mu to nevyčítala, hoci ju to sklamarilo. Mala sa ponúknuť, že mu jedlo prinesie do kancelárie?

Bola s ním vtedy Natalie?

Prečo Rebecca nepostrehla rozdiely v životnom smerovaní, trhliny štrbiace ich vzťah ako tenulinké pukliny na keramickej väze? Mohla sa pokúsiť zaceliť ich skôr, než ich vyplnila Natalie.

Mysľou jej prebleskla myšlienka, no zahnila ju. Ak by netrvala na tom, že svadbu naplánuje sama, dospeli by vôbec s prípravami do tohto štádia?

Ben sa na ňu previnilo pozrel.

„Skrátka sa to stalo. Natalie takmer podala výpoveď, pretože nám nechcela zničiť vzťah.“ Dal si ruky do lona. „Presvedčil som ju, aby zostala. Nič by to nezmenilo.“ Zvesil hlavu. „Nezmenilo by to moje city k nej.“

Zrazu v Rebecce vzkypela žľč, ledva dýchala.

„Samozrejme, že si sa zamiloval do Natalie. Je to ako kapitola z učebnice psychológie.“ Oči jej zablýskali. „Namakaná právnička, ktorá ti zaklapne počítač a sľúbi ti oddych za všetky tie dvanásťhodinové dni. Nezaškodí, že vyzerá ako Hailee Steinfeldová.“

Rebecca sa nerada porovnávala s inou ženou. A Hailee Steinfeldovú zbožňovala, bola nadaná herečka. No tak či onak – Natalie jej ukradla snúbenca.

„Nie je to tak,“ zašepkal Ben. „Mal som o tebe vyššiu mienku. Nehovorievali sme, že nám záleží jedine na vzájomnom šťastí?“

Rebecca mala pocit, akoby jej niekto zasadil úder do brucha. Keď spolu začali chodiť, Rebecca sa mu zdôverila, že sa bojí vážneho vzťahu. Jej rodičia sa rozviedli, keď mala desať rokov. Takmer vôbec sa nehádali, takže Rebeccu to zaskočilo. Otec jej neskôr vysvetlil, že sa vzali primladí. Mama bola v poslednom ročníku na umeleckej škole a jej otec bol čerstvo vyštudovaný inžinier. Navzájom sa odcudzovali, až kým sa mama nezaľúbila a neprešťahovala sa na dobytčiu farmu v Argentíne. Rebecca dlho žila len s otcom a často sa cítila osamelá. Trvalo roky, kým si s mamou napravili vzťah, a stále si neboli blízke. Keď bola v poslednom ročníku na strednej, otec sa znova oženil. Žil v Seattle s novou manželkou a s chlapcami dvojčatami. Rebecca ich navštevovala dva razy do roka, lebo otec bol zvyčajne priveľmi zaneprázdnený, aby spolu trávili čas. Ben ju vtedy pobozkal a ubezpečil ju, že jej nikdy neublíži. Uverila mu, posledných osem rokov bol jej jediná rodina.

Spoločne vyriešili množstvo problémov. Boli časy, keď sa firme nedarilo a investora našli v poslednej chvíli. Chystali sa podpísať zmluvu, keď v jeho portfóliu objavili spoločnosť s pochybnou reputáciou. Prebdeli dve noci so šiestimi vreckami banánových čipsov a zvažovali, čo ďalej. Napokon investora odmietli. Radšej by nechali firmu skrachovať, akoby spolupracovali s investorom, ktorý nezapadal do ich firemnej politiky.

Problémy na nich striehli aj mimo kancelárie. Ako keď museli dať utradiť milovaného Bigglesa, bigla, ktorého zachránili z útulku. Objímali sa tak dlho, až sa Rebecce zdalo, že ju Ben ugniavi a zároveň sa udusí vlastnými slzami. Až prednedávnom dospeli k rozhodnutiu, že si zaobstarajú ďalšieho psa.

Lenže toto bolo iné. Pretože v ceste k Benovmu snu stála Rebecca.

„Ako to, že mi to hovoríš až dnes?“ dožadovala sa Rebecca. „Máme sa brať o šesť hodín.“

„Nazdával som sa, že ak budem svoje pocity ignorovať, nakoniec zmiznú,“ povzdychol si Ben. „Až na skúšobnej večeri som pochopil, že márne.“ Pošúchal si bradu. „Nedovolil by som, aby sa naše manželstvo začalo klamstvom. Včera nebola vhodná príležitosť, čakal som, kým budeme sami.“

Znamenalo to, že Ben bol včera s Natalie? Išiel domov, alebo zostal u nej?

„S Natalie večer odchádzame na tri týždne na ostrov Svätého Bartolomeja,“ oznámil Ben, akoby jej čítal myšlienky. „Jej rodičia si tam každé Vianoce prenajímajú vilu, našiel som let na poslednú chvíľu. Pred odchodom rozpošlem hosťom e-mail. Všetci podpísali dohodu o mlčanlivosti. Nikto o tom ani necekne a neovplyvní to verejnú ponuku. Keď sa vrátim, budeme pokračovať v rozrobenej práci.“

Rebecca mala na jazyku, že verejná ponuka je jej ukradnutá. Načo by však mĺňala slová?

„Zmluvu na nový dom sme nepodpísali, určite sa z toho vykrútime,“ pokračoval Ben. „A môžeš si nechať Olivera. Natalie nemá rada veľké psy a viem, čo pre teba znamená.“

Nové šteniatko mali vyzdvihnúť po návrate zo svadobnej cesty. Rebecca mala jeho fotky v mobile. Rozkošná čiernobiela tvár, špička chvosta biela. Vždy, keď sa naň pozrela, srdce jej poskočilo od radosti. Ako by sa starala o psa, ktorý jedného dňa bude vážiť dvadsaťpäť kíľ, v byte s rozlohou sedemdesiatpäť štvorcových metrov? Netrápila sa tým, bola to láska na prvý pohľad.

Ben sa postavil a podišiel k dverám.

„Pôjdem.“ Strčil si ruky do vrecák. „Mrzí ma to, Rebecca. Jedného dňa pochopíš, že to bolo správne rozhodnutie.“

Odišiel a zavrel za sebou dvere.

V apartmáne sa rozhostilo ticho. Svetlá na vianočnom stromčeku zablikali a Rebecca zacítila vôňu ihličia a ruží. Vstala a neisto prešla do spálne. Čipkovaný závoj ležal na toaletnom stolíku a topánky – najromantickejšie topánky, aké kedy vlastnila, saténové ihličky s mašľami posiate perlami – stáli pri posteli.

Klesla na zem a pritisla si topánky k hrudi. Rozplakala sa, triasli sa jej plecia. Slzy jej zamokrili tričko a mala pocit, že sa nezastavia.

O hodinu neskôr prišla Kimi. Rebecca jej poslala množstvo správ.

„Veľa mužov sa pred svadbou zľakne,“ poznamenala Kimi, keď jej Rebecca vyrozprávala celý príbeh.

Sedeli v obývačke a popíjali vodku z minibaru s pomarančovým džúsom. Rebecca sa nestarala, čo ju to bude stáť. Potrebovala niečo na utlmenie bolesti.

„Všetky páry sa hádajú,“ pokračovala Kimi. „Vieš, aký som mala názor na dieťa. Teraz by som sa rozkrájala, len aby som našla Leilinho obľúbeného plyšového medvedíka, keby ho stratila.“

Kimin manžel Andy mal tridsaťštyri rokov a túžil si založiť rodinu. Kimi chcela deti tiež, no neponáhľala sa. Keď bola malá, jej rodičia emigrovali z Južnej Kórey, aby jej zabezpečili lepšiu budúcnosť. Kimi tvrdo pracovala, aby sa dostala na Kalifornskú univerzitu v Los Angeles, a potom prestúpila na Stanford, kde získala magisterský titul v odbore počítačová veda. Po štúdiu prijala pozíciu v Háčiklásky.com

Odmietala dať dcérku do jaslí päť dní v týždni, no zároveň ju bavila práca a rada trávila čas s Andym. Začali chodiť do manželskej poradne a našli riešenie. Andy pracoval z domu tri dni v týždni a každý piatok večer nechávali Leilu u Kiminých rodičov, takže mali čas na rande.

„Neriskovala by si toľko štipchov, aby si Leile našla plyšáka.“ Rebecca sa prvý raz usmiala. „A Bena do poradne nedostanem. Pracujes s Natalie dennodenne, vieš, že s ňou nemôžem súťažiť.“

V článkoch o Benovi a o Rebecce redaktori zvyčajne opisovali Rebeccu ako „atraktívnu“ a „podmanivú“. Po mame zdedila jemné svetlohnedé vlasy a po otcovi hnedé oči. Po rokoch pravidelného behania jej spevnelo telo. Nemohla sa však porovnávať s krásnou a charizmatickou Natalie.

„Vzhľad nemá s láskou nič spoločné. Milovala som Andyho, aj keď sa vrátil od holiča v Mission District s účesom, s ktorým by sa k nemu nepriznala ani vlastná matka.“

„Nejde len o Natalien výzor, ale aj o spôsob, ako sa správa,“ pokračovala Rebecca. „Akoby si uvedomovala, že je výnimočná, a každý v miestnosti by jej mal ruky bozkávať, že smie byť v jej blízkosti.“

„To dá zabrať,“ zašomrala Kimi namosúrene. „V manželstve nejde o to, kto vyhrá. Snažiť sa musia obaja. Týždeň po Leilinom narodení sa mi prsia lepili na všetko, čo som mala na sebe. Namiesto prekvapkávanej som zalievala instantnú kávu. Deň čo deň sme do seba tlačili ryžu s kuracím mäsom marinovaným v káve, takže sme z toľkého kofeínu nemohli spať. Andy napokon vyhlásil, že si objednáme donášku a špinavé oblečenie dáme do čistiarne. Celý týždeň sme sa hrali s Leilou a pozerali *Ružu pre nevestu*. Bol to najkrajší týždeň v mojom živote.“

Rebeccu bodlo pri srdci. S Benom zamýšľali mať deti. Dievča a chlapca a tretie dieťa, ak prvé dve budú rovnakého pohlavia.

„Prepáč.“ Kimi si všimla Rebeccin výraz. „Rozkošné zimné bundy s uškami a roztomilé čižmičky ladiace so šálmi vo vianočných výkladoch nie sú všetko. Leile idú zúbky. Je ako malý bobor, na pleciach mám stopy po uhryznutí.“

Rebecca položila pohár na konferenčný stolík. Ak by sa opila, bolesť by to len oddialilo. Bolo lepšie prekonať ju a mať to za sebou.

„Nemienim sa vydávať za niekoho, kto ma nemiluje,“ priznala Rebecca. „Nevieš si predstaviť, aký je to pocit. O niekoľko hodín nás mal do kostola odviezť biely hotelový Rolls-Royce. Okno by sa od zimy zarosilo a ja by som ho utierala rukavičkou, aby som neprepásla dvadsaťpäťmetrový vianočný stromček na Union Square a radnicu s nádherným vianočným osvetlením. Na hostine mal Ben predniesť prípitok,“ oči jej zaliali slzy, „a po hostine sme mali zísť do garáže a vyraziť na svadobnú cestu. Prichystala som prekvapenie a objednala strieborný corvette z roku 1963 z filmu *Rýchlo a zbesilo*. Trvalo mi večnosť, kým som ho vystopovala.“ Rebecca sa potrebovala vyrozprávať, ako by to bol jediný spôsob, ako si spomienky zo svadobného dňa navždy uchovať v pamäti. „Keď by sme prišli do penziónu, bolo by sme takí unavení, že by sme chceli akurát lehnúť v posteli. No len čo by nás odprevadili do apartmánu a sadli by sme si pred praskajúci oheň v kozube a priniesli by nám podnos so šampanským, s horúcou čokoládou a s tekvicovým chlebom, zostali by sme hore celú noc a vymieňali si dojmy zo svadby.“ Prehltla. „Kým by vyhasol oheň a dojedli by sme posledné omrvinky tekvicového chleba, zaspali by sme na pohovke. Na sebe by som mala šaty z hostiny a Ben smoking. Ibaže bez kravaty,“

zakončila. „Ben nenávidí kravaty. Pravdepodobne by si ju sňal, než by sa skončila recepcia.“

Kimi prešla prstami po okraji pohára.

„Na svadobnú cestu môžeš ísť aj tak. Nemá zmysel zostávať v San Franciscu,“ navrhla. „Namiesto toho, aby si celý deň počúvala zvonenie električiek, môžeš relaxovať v krytej vírivke s výhľadom na jazero.“

„Nemôžem ísť na svadobnú cestu sama,“ namietla Rebecca.

Kimi vyskočila na nohy a prechádzala sa po izbe. Uhladené čierne vlasy sa jej vlnili na pleciach.

„Pôjdem s tebou. Andy má celý týždeň voľno, postará sa o Leilu.“ Hlas sa jej chvel od vzrušenia. „Spravíme si vychádzky v snehuliach a dáme si niečo pod zub v tých malých čudných hostincoch, kde nemajú menu a kde kuchár podáva to, na čo má chuť.“

„Apartmán má len jednu posteľ,“ protestovala Rebecca.

V hĺbke duše však vedela, že je to dobrý nápad. Nebola pripravená vrátiť sa do bytu. A nechcela stráviť Vianoce v San Franciscu sama. Jej mama ani neprišla na svadbu. Vraj si ju pozrie cez videohovor z Argentíny. Rebeccu to štválo, dokonca sa ponúkla, že kúpi letenky pre ňu a jej manžela Carlosa. Mama namietla, že nejde o peniaze. Carlos si zranil chrbát a nemôže toľko hodín sedieť v lietadle. Má veľké bolesti a musí sa oňho starať. Rebeccin otec a jeho rodina na svadbu prišli, no brali ju ako vianočné prázdniny. Celé dni chodili po pamiatkach, takže sa s nimi sotva videla. Nasledujúce ráno mali odísť na niekoľko dní do mestečka Carmel a potom sa vrátiť do Seattlu.

„Rada sa s tebou potlačím na posteli alebo sa vyspím na pohovke,“ nadhodila Kimi zvesela. „Je to rozhodne lepšie ako spať na uslintaných obliečkach a zobudiť sa so stárpnutým krkom. Zakaždým zaspím, keď dojčím.“

Prečo by Rebecca nemala využiť zarezervovanú dovolenku? Jazero Tahoe bolo jej najobľúbenejšie miesto na svete. Snívala o tom, že tam strávi medové týždne. Ben rozmýšľal, že pôjdu lyžovať do francúzskych Álp alebo si prenajmú domček nad morom na Tahiti s podlahou z plexiskla, aby pozoroval ryby.

Rebecca netúžila po ničom extravagantnom – čakala ich kúpa domu, splácali Benovo nové auto a mali výdavky na nové šteniatko. Jazero Tahoe bolo pre nich výnimočné. Predminulé leto sa tam zasnúbili.

Bol víkend osláv Dňa nezávislosti. Strávili tri noci v očarujúcom penzióne. Posledný večer Ben pripravil piknik na brehu jazera. Zobral ich obľúbené jedlá: focacciu a paradajky a moz-zarellu s pestom.

„Nemáme čas ani peniaze na to, aby sme išli k jazeru Como v Taliansku, tak mi napadlo, že si spravíme piknik v talianskom štýle.“ Usmial sa a do dvoch pohárov nalial kabernet.

Slnko pomaly zapadalo a jazero zaliala ružovo-zlatá žiara. Na vode sa usadila hmla a vzduch voňal po prvosienkach a po sirôtkach.

„Nikde nechcem byť radšej ako tu,“ šepľa Rebecca a natiahla si nohy.

Celý deň bicyklovali okolo jazera. Boleli ju lýtka a plecía jej spálilo slnko. Sršala z nej radosť.

„Ochutnaj dezert.“ Ben jej podal biely keramický pohár. „To je tiramisu. Pekáreň na Hlavnej ulici používa miestne suroviny.“

Keď ho Rebecca dojedala, na dne pohára sa objavili slová „Vezmeš si ma?“

Zakryla si rukou ústa a zalapala po dychu. Na svadbu prišla reč niekoľko rás, no nikdy nenastala vhodná príležitosť.

„Dohodli sme sa, že nebudeme premýšľať o svadbe, kým firma nebude stáť pevne na nohách,“ Ben kľačal na piknikovej deke, „no je mi jedno, že naše výlety sa obmedzia na toto jazero, alebo že budeme žiť v jednoizbáku do konca života. Všetko, o čom skutočne snívam, mám priamo pred sebou.“ Z vrecka vytiahol zamatovú škatuľku. „Vďaka tebe je zo mňa šťastný muž. Rebecca Huntleyová, vezmeš si ma?“

Rebecca prikývla a Ben jej na prst nastokol diamantový prsteň. Bozkávali sa tak dlho, až jej znecitlivelí pery. Prestali, keď sa k nim nebezpečne priblížil holub a hrozilo, že zožerie zvyšky pesta.

Ako to, že Benovi vtedy stačili jednoduché gestá, no teraz bažil po produktoch a po skúsenostiach, ktoré propagovali influenceri s miliónmi sledovateľov? A ako to, že sa zamiloval do Natalie? A, čo je najdôležitejšie, ako to, že si to nevšimla?

„Celý týždeň mi môžeš plakať na pleci,“ prerušila Kimi jej myšlienky. „Nezapriem, že som mama.“ Usmiala sa.

Rebecca sa postavila a objala priateľku.

„Rada pôjdem s tebou a sľubujem, že nebudem plakať.“ Pretrela si oči. „Ako by som mohla, keď mám stráviť týždeň s najlepšou kamoškou vo Vianočnej zátok?“